

писмо отъ Цариградъ, въ което се съобщава за износъ на стоки отъ Варна и Анхиало презъ 1565 година се казва, че въ турската столица се пласирали и генуезки велури¹⁾. Не липсватъ известия за вноса на такива стоки и отъ дубровчанитъ²⁾.

Презъ м. юний 1586 г. било изпратено едно нареждане до Бенедето Рести да предаде на цариградскитъ посланици изпратенитъ му скжпи платове. Между другитъ материи сж изброени: стотина лакета *velutino opera verde, giala, bianca, raonazzo* и др. Въ София, обаче, стоката била тайно разпакована и частъ отъ нея сменена съ друга, по-долнокачествена³⁾.

Подобни кадифета доставялъ самъ Рести за препродаване въ София. Презъ 1590 г. е отбелязана продажната стойностъ на 24½ лакета *veluto carmesino* въ размеръ общо на 7130 аспри. Единътъ лакетъ струвалъ около 300 аспри⁴⁾. Подобенъ родъ велури сж споменати и нѣколко години по-рано⁵⁾.

Рести доставялъ и по-скжпи материи отъ този родъ. Презъ 1590 г. сж отбелязани получени 7024 аспри за 10 лакета „червенъ велуръ на цвѣтя“⁶⁾. Такива продажби, обаче, сж били редки. Рести е могълъ да пласира подобни скжпи материи само между висшитъ турски власти въ София. Поради това до края на неговата стопанска дейностъ въ града той не е доставялъ повече такива платове.

Въ София е имало и други търговци, които се опитвали да продаватъ копринени платове. Презъ 1547 г. била извършена нотариална ликвидация между нѣколцина дубровчани, търгуващи въ София, Дубровникъ, Венеция и Анкона. Измежду стокитъ, които били складирани въ дукияна на съдружието въ София, сж споменати копринени платове⁷⁾. Шестдесетъ години следъ това, отъ завещанието на софийския търговецъ Николо Поповичъ отъ 1612 г. се вижда, че той търгувалъ съ *seda di Brussa*⁸⁾. Това сж скжпи копринени материи, работени въ малоазиатскитъ градове, които имали пазаръ въ европейскитъ владения на Турция още презъ 15 в. Въ завещанието на единъ търговецъ

¹⁾ Вж. по-горе стр. 148 заб. 2. Въ генуезкия държавенъ архивъ се намиратъ нѣколко документи отъ 1565 г. въ които се съобщава, че въ Цариградъ се пласирали въ голѣми количества генуезки велури. Така въ едно писмо отъ Цариградъ на Battista Ferraro отъ 7. III. 1565 г. се казва следното: „*Veluti genovini negri, valeno a 120 il pico. Veluti detti cremisini e pavonasi valeno a 120 il pico*“. Въ друга една фактура отъ 27. XI. 1556 г. сж споменати „*veluto morello coccimilia ad soldi 37½ lo palmo . . . veluto bialvo, vermilio di grana, veluto negro reforzato* и пр. Busta Constantinopoli. Mazzo 1° № ga 2169.

²⁾ Въ едно нареждане отъ Дубровникъ до софийскитъ дубровчани отъ 1650 г. се иска да имъ се даде смѣтка относно изпратенитъ велури. Lett. e com. т. 50 f. 80

³⁾ Lett. e com. т. 35 f. 145, 158.

⁴⁾ „1590. Veluto carmesino deve havere addi 7130 mi consegna creditor libro vecchio segnato . . . per saldo e lor netto ritratto di braccia 24½ . . .“ Resti, f. 10 V^o.

⁵⁾ „braccia 112 opera carmesina e bianca . . .“ Lett. e com. т. 135 f. 145.

⁶⁾ „1590. Velluti rosso a fiori di nostro conto deve dare addi ultimo Dicembre aspri 7024 mi consegna creditor per saldo netto ritratto di braccia 10 . . .“ Resti, f. 12 V^o.

⁷⁾ Вж. по-горе стр. 24 заб. 3

⁸⁾ „ . . . Item dichiaro ritrovarmi in seda braccia vinti cinque in circa cioe seda di Brussa“. Test. т. 54 f. 224.